

ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ЯК НЕОБХІДНИЙ ЕТАП НОВОЇ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ ОСВІТИ УКРАЇНИ ТА ІНТЕГРАЦІЇ У СВІТОВИЙ ОСВІТНІЙ ПРОСТІР

Морозова Л.Ю., Пахалкова-Соїч Т.В., Лук'янова В.А.

Харківський національний університет радіоелектроніки

Глобалізаційні тенденції розвитку сучасного суспільства ставлять нові вимоги перед освітою. Стратегічною метою сучасної освіти є формування високоосвіченої, інтелігентної, самодостатньої і творчої особистості з інноваційним типом мислення та діяльності, здатної гідно відповісти на виклики цивілізації [1]. Однією з основних стратегій вдосконалення української освітньої системи стає європеїзація мовної освіти, яка пред'являє високі вимоги як до тих, хто вчить, так й до тих, хто вчиться, оскільки має установку на підготовку фахівців нового покоління, здатних до активного життя в умовах плюралізму і полілогу культур.

Трансформація економіки України в напрямку євроінтеграції передбачає внесення кардинальних змін у підготовку висококваліфікованих конкурентоздатних вітчизняних фахівців і фахівців для зарубіжних країн. Тому в даний час дуже гостро стоїть проблема підготовки фахівців для інноваційної діяльності, яка починається з модернізації системи професійної освіти. Це не тільки оновлення структури і підвищення якості змісту навчальних програм з включенням проблематики інноваційного менеджменту; це й введення курсів за новими технологіями; це й комп'ютеризація та інформатизація навчального процесу; це й прив'язка науково-дослідної роботи студентів до пріоритетних напрямів розвитку вітчизняної та зарубіжної економіки, науки і техніки та багато іншого.

Комп'ютеризація вищої та середньої освіти вже давно є великомасштабною інновацією, яка прийшла до вузів і шкіл. Зараз велика кількість наукових досліджень присвячується підвищенню якості освіти і впровадженню в освітній процес нових інформаційно-комп'ютерних технологій. В останні роки кількість студентів, які навчаються за нетрадиційним технологіям, збільшується, мабуть, інтенсивніше, ніж кількість студентів, що навчаються за денною формою навчання. Головна роль в цьому процесі належить, на наш погляд, дистанційним методам навчання, заснованим на сучасних комп'ютерних технологіях, які не мають собі рівних за ступенем мобільності і контингентом студентів. Метою дистанційного навчання в усьому світі є доступність вивчення навчальних дисциплін будь-якого вищого навчального закладу світу для кожного бажаючого. Таким чином, концепція мобільності освітніх ресурсів, знань, ідей практично повністю замінює концепцію фізичного переміщення студентів із країни в країну.

Дистанційні технології отримання освіти можна розглядати як «... природний етап еволюції системи освіти від класичного університету до віртуального, від навчальної аудиторії до віртуальної аудиторії будь-якого масштабу ...» [2].

Розроблені освітні комп'ютерні програми повинні надавати студенту можливість оптимального поєднання різних видів роботи над дистанційним курсом. До таких видів роботи можна віднести: вивчення теорії, рішення типових задач, розбір прикладів, проведення самостійних досліджень і мотивації подальшої пізнавальної діяльності. Ці комп'ютерні програми повинні визначати зміст і послідовність навчання, координуючи дії всіх учасників навчального процесу [3] і їх взаємодію один з одним. Аналізуючи вищесказане, не можна не відзначити наступне – виключивши безпосередній контакт студента з викладачем в режимі on-line, навряд чи можливо побудувати ефективну систему з використанням дистанційного навчання, тому досягнення високої ефективності освіти з використанням інноваційних технологій, як і використання програм дистанційного навчання, знаходяться, в прямій залежності, від оперативності зв'язку того, хто навчається, з викладачем [2]. Для подальшого успішного розвитку інноваційних технологій навчання в викладанні природничих і гуманітарних дисциплін у вищих навчальних закладах необхідно створення єдиного інформаційного простору, який дозволить здійснювати широкий обмін не тільки навчальними матеріалами, а й новітніми перспективними розробками в частині як створення дистанційних курсів, так і використання інноваційних ІТ-технологій в галузі освіти [4].

Сьогодні на одне з лідируючих місць в підготовці конкурентоспроможних фахівців виходить питання пошуку якісно нової стратегії розвитку освіти і науки в довгостроковій перспективі. Для реалізації цієї стратегії необхідний підхід до процесу трансформації освіти і науки як до найважливішого стратегічного пріоритету соціально-економічного прориву для нашої держави. Ця трансформація повинна привести до поліпшення діяльності всієї національної системи освіти і науки в цілому. Тільки в цьому випадку наша система освіти зможе готувати конкурентоспроможних фахівців, і якість національного науково-освітнього простору зможе відповідати європейським і світовим стандартам. Все це, безумовно, прискорить процес інтеграції України в Європейське Співтовариство.

1. «Концепція мовної освіти в Україні». – [Електронний ресурс]. – Джерело доступу:
http://osvita.ua/doc/files/news/132/13252/Concept_L_education.doc.

2. Домрачев В.Г., Дистанционное обучение: возможности и перспективы // Высш. образование в России. – 2004. – №3. – С.79-87.

3. Wolf de, H.C. Distance Education//The International Encyclopedia of Education, (=IEE), second edition. – Pergamon, 2005. – P.1557-1563.

4. Морозова Л.Ю. Дистанційне навчання на сучасному етапі, новітні технології викладання мовних та природничих дисциплін у вишах //Теорія і практика викладання української мови як іноземної: Наук.-метод. збірник. – 2014. – № 10. С. 52-59.